

Čís. 11573.

Postupem k inkasu nenabyl postupník práva k postoupené pohledávce nedopouštějícího výkon exekuce ve prospěch postupitelova věřitele (§ 37 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 15. dubna 1932, Rv I 349/31.)

Žaloba, by byla proti žalobci prohlášena za nepřipustnou exekuce na pohledávky, jež prý byly žalobci postoupeny, byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolání je opřeno jen o dovolací důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Při tomto důvodu jest vycházeti ze zjištění nižších soudů. Vychází-li se z nich, jest správný úsudek odvolacího soudu, že sporným postupem nebyly převedeny zabavené pohledávky z majetku postupitelky firmy K. (dlužnice) do majetku žalobkyně jako postupnice, ježto základem postupu nebylo právní jednání směřující ke konečnému přechodu majetkové hodnoty z postupitele na postupníka, jakož je tomu při koupi, směně, daru atd., nýbrž jeho základem bylo právní jednání, podle jehož obsahu neměl býti majetek žalobkyně jako postupnice zvětšen o postoupené jí pohledávky, nýbrž postup se stal jen k inkasu postoupených pohledávek, z důvodu zmocnění (srov. rozhodnutí čís. 10.057 sb. n. s.), takže postupem tím nenabyla žalobkyně práva k postoupeným pohledávkám, nedopouštějícího výkon exekuce. Není proto vylučovací žaloba podle § 37 ex. ř. opodstatněna a byla právem nižšími soudy zamítnuta.

Čís. 11574.

Obchodní pomocníci (zákon ze dne 16. ledna 1910, čís. 20 ř. zák.).
 Jest ponecháno především dohodě stran, by stanovily dobu nastoupení dovolené (§ 17 zák.) se zřetelem na dobu přiměřenou provozovacím poměrům, a to včasné — to jest v přiměřeném čase před poskytnutím a nastoupením dovolené. Nedohodnou-li se strany o době nastoupení dovolené, jest stanoviti čas nastoupení dovolené soudem se zřetelem k zvláštním poměrům toho kterého případu tak, by sice především byly chráněny zájmy provozu podniku, ale by zároveň bylo dbáno i toho, že dovolená má poskytnouti zaměstnanci možnost, by se zotavil.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1932, Rv I 353/31.)

Žalobce, sládek pivovaru, domáhal se na majiteli pivovaru, by byl žalovaný uznán povinným poskytnouti žalobci dovolenou v době od 1. května 1930 do 31. října 1930, při čemž žalovaný sám určí, kdy má